

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 juillet 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 1595 du Code civil
relatif à la prohibition de la vente
entre époux**

(déposée par MM. Éric Massin et
Yvan Mayeur et Mme Valérie Déom)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	8
4. Annexe	9

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 juli 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 1595 van het
Burgerlijk Wetboek betreffende het verbod
op verkoop tussen echtgenoten**

(ingediend door de heren Éric Massin en
Yvan Mayeur en mevrouw Valérie Déom)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	8
4. Bijlage	9

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi vise à adapter la terminologie de l'article 1595 du Code civil afin de la mettre en concordance avec le principe de l'égalité entre époux consacré par le Code.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel beoogt de terminologie van artikel 1595 van het Burgerlijk Wetboek aan te passen ten einde ze in overeenstemming te brengen met het door dat Wetboek bekrachtigde principe van gelijkheid tussen echtgenoten.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Au début du XIXe siècle, la capacité des femmes mariées était pratiquement inconnue en Europe. Le Code Napoléon était encore plus sévère que d'autres codes européens en érigeant l'incapacité de la femme mariée en principe absolu, applicable dans tous les régimes matrimoniaux dans lesquels le mari était «seigneur et maître» des biens communs¹.

La question de l'égalité ou non des époux a évolué. En effet, le Code civil de 1804 avait fait de l'épouse une «perpétuelle mineure», citée par l'article 1124 du Code au nombre des incapables en même temps que les enfants et les fous, tenue à un devoir d'obéissance, «obligée d'habiter avec le mari, et de le suivre partout où il juge à propos de résider»...

L'histoire du droit de la famille depuis 1804 est avant tout celle de l'émancipation lente et progressive de l'épouse pour parvenir à une égalité parfaite des droits².

La loi du 30 avril 1958³ relative aux droits et devoirs respectifs des époux a modifié fondamentalement les principes qui régissaient, depuis le Code civil de 1804, la condition des époux. Elle abolit l'autorité maritale et l'incapacité de la femme mariée et établit l'égalité juridique des époux, entre eux, et dans leurs rapports avec les tiers. En effet, sous le régime du Code Napoléon, le mari possédait l'autorité sur la personne de sa femme et celle-ci lui devait obéissance.

Le législateur belge avait maintenu ces principes jusqu'en 1958, en se contentant, par la loi du 20 juillet 1932, de protéger la femme contre les abus de la puissance maritale, dans certaines circonstances seulement, mais en maintenant l'incapacité comme règle générale. Seule

¹ HALPERIN, J.-L., *Histoire des droits en Europe, de 1750 à nos jours*, Flammarion, 2004, p.161.

² DEKEUWER-DEFOSSEZ, F., *Droit des personnes et de la famille: de 1804 au pacs (et au-delà...)* in *Le Code civil, Pouvoirs*, 107, Seuil, p.42.

³ Pour plus de détails, voy. BAETEMAN et LAUWERS, *Devoirs et droits des époux*, Bruylant, 1960.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Aan het begin van de 19e eeuw was de handelingsbekwaamheid van de gehuwde vrouw nagenoeg onbekend in Europa. De *Code Napoléon* was nog strenger dan andere Europese wetboeken: het Franse wetboek verhief de onbekwaamheid van de gehuwde vrouw tot een absoluut principe, dat van toepassing was in alle huwelijksvermogensstelsels, waarin de echtgenoot «heer en meester» was over de gemeenschappelijke goederen¹.

De kwestie of de echtgenoten al dan niet gelijk aan elkaar zijn, is gaandeweg geëvolueerd. De *Code civil* van 1804 had van de echtgenote immers een «eeuwige minderjarige» gemaakt, die in artikel 1124 werd opgesomd bij de handelingsonbekwamen, samen met de kinderen en de gekken. Bovendien had ze een gehoorzaamheidsplicht en moest ze samenwonen met de echtgenoot en hem volgen overal waar hij het gepast achtte te verblijven ...

De geschiedenis van het familierecht sinds 1804 is in de eerste plaats die van de trage en geleidelijke emancipatie van de echtgenote, hetgeen is uitgemond in een volledige gelijkheid van rechten².

De wet van 30 april 1958³ betreffende de wederzijdse rechten en plichten van de echtgenoten heeft de beginselen waarop de toestand van de echtgenoten sinds de *Code civil* van 1804 berustte, ingrijpend gewijzigd. Die wet heeft het gezag van de echtgenoot en de handelingsonbekwaamheid van de gehuwde vrouw opgeheven en de juridische gelijkheid van de echtgenoten, onderling en ten opzichte van derden, gevestigd. Onder de gelding van de *Code Napoléon* had de echtgenoot immers het gezag over de persoon van zijn vrouw en was die hem gehoorzaamheid verschuldigd.

De Belgische wetgever heeft die principes behouden tot in 1958; pas met de wet van 20 juli 1932 verkreeg de vrouw bescherming tegen misbruik van de macht van de echtgenoot (en dan nog maar in bepaalde omstandigheden), maar de handelingsonbekwaamheid van de

¹ HALPERIN, J.-L., *Histoire des droits en Europe, de 1750 à nos jours*, Flammarion, 2004, blz. 161.

² DEKEUWER-DEFOSSEZ, F., *Droit des personnes et de la famille: de 1804 au pacs (et au-delà...)* in *Le Code civil, Pouvoirs*, 107, Seuil, blz. 42.

³ Voor meer bijzonderheden, zie BAETEMAN et LAUWERS, *Devoirs et droits des époux*, Bruylant, 1960.

une loi de 1900 avait accordé à la femme le droit de travailler (!) – sur simple réquisition adressée au juge de paix – et de disposer de ses salaires ou de ses épargnes.

Les réformes ont été menées en deux étapes, l'une consacrée aux droits et devoirs des époux et l'autre aux régimes matrimoniaux proprement dits. Le régime matrimonial légal était quant à lui entièrement organisé conformément au pouvoir de direction du mari qui gérait de façon exclusive les biens communs et ses biens propres et qui administrait les biens propres de son épouse, en manière telle qu'il en percevait lui-même les revenus⁴.

La loi du 14 juillet 1976 a supprimé, entre autres, toute prééminence quelconque du mari pour la gestion du patrimoine commun et des patrimoines propres des époux et a refondu également le régime matrimonial primaire.

Le bicentenaire du Code civil «Napoléon» a été célébré en 2004, texte de base de notre droit positif et de référence au niveau européen, lequel a fait l'objet, ces dernières années, de modifications substantielles, en droit de la famille notamment.

Certains textes du Code n'ont pas été adaptés à certaines réformes. Une adaptation de ceux-ci, purement formelle il est vrai, s'impose par conséquent afin de respecter, notamment, le principe de l'égalité entre les époux. Notre Code, modèle du genre et texte de référence s'adressant à ceux qui ont pour mission de l'interpréter et de le faire observer mais également à tous, qui demeure entre toutes les lois en vigueur le corps de droit le plus ancien, est pourtant encombré de détails, de dispositions compliquées, d'archaïsmes...⁵

Le texte du Code civil relatif aux exceptions de la prohibition de la vente entre époux est visé par la présente proposition de loi. La prohibition de la vente entre époux tend à éviter l'abus d'influence d'un époux sur l'autre, à empêcher des donations entre époux – révocables par

vrouw bleef wel de algemene regel. Alleen een wet van 1900 had aan de vrouw het recht toegekend te werken (!) – aan de hand van een eenvoudige vordering gericht aan de vrederechter – en te beschikken over haar loon of haar spaartegoeden.

De hervormingen zijn in twee stappen tot stand gekomen, waarvan de ene gewijd was aan de rechten en de plichten van de echtgenoten en de andere aan de eigenlijke huwelijksvermogensstelsels. Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel was volledig georganiseerd in overeenstemming met de bevoegdheid tot leiden van de echtgenoot, die het exclusieve beheer had van het gemeenschappelijk vermogen en van zijn eigen goederen, en die de eigen goederen van zijn echtgenote beheerde, op zodanig wijze dat hij er zelf de inkomsten van opstreek⁴.

De wet van 14 juli 1976 heeft onder andere iedere willekeurige voorrang van de echtgenoot voor het beheer van het gemeenschappelijk vermogen en van de eigen vermogens van de echtgenoten opgeheven, en heeft ook het primair huwelijksvermogensstelsel hervormd.

In 2004 werd de tweehonderdste verjaardag van de *Code Napoléon* gevierd; dat burgerlijk wetboek is de basistekst van ons positief recht en de referentietekst op Europees niveau. Dat wetboek heeft de jongste jaren echter ingrijpende wijzigingen ondergaan, onder meer inzake familierecht.

Sommige teksten van dat wetboek zijn echter niet aan bepaalde hervormingen aangepast. Een weliswaar louter formele aanpassing van die teksten is derhalve noodzakelijk, onder andere om het principe van de gelijkheid tussen de echtgenoten in acht te nemen. Ons Burgerlijk Wetboek is in zijn genre een voorbeeld en de referentietekst voor zij die hem moeten uitleggen en hem moeten doen naleven, maar ook voor elke burger. Het blijft van alle vigerende wetten de oudste verzameling van wetteksten. Het bevat echter tal van details, ingewikkelde bepalingen, archaïsmen enzovoort⁵.

Dit wetsvoorstel heeft betrekking op de tekst van het Burgerlijk Wetboek in verband met de uitzonderingen van het verbod van verkoop tussen echtgenoten. Het verbod van verkoop tussen echtgenoten strekt ertoe misbruik van beïnvloeding van de ene echtgenoot door

⁴ RENCHON, J.-L., Les régimes matrimoniaux, Droit patrimonial de la famille, U.C.L., 1998-1999, pages 13-16.

⁵ CORNU, G., L'art d'écrire la loi, in *Le Code civil, Pouvoirs*, 107, Seuil, p.5, BEGUIN, E., A la lecture du Code civil ou à la recherche des archaïsmes, J.T., 2004, n°6150, p.721.

⁴ RENCHON, J.-L., *Les régimes matrimoniaux, Droit patrimonial de la famille*, U.C.L., 1998-1999, blz. 13-16.

⁵ CORNU, G., *L'art d'écrire la loi*, in *Le Code civil, Pouvoirs*, 107, Seuil, blz.5, BEGUIN, E., *A la lecture du Code civil ou à la recherche des archaïsmes*, J.T., 2004, nr. 6150, blz. 721.

définition – déguisées, sous le couvert d'une prétendue vente et à ne pas porter atteinte à la quotité disponible laissée au donateur en préservant aussi la réserve à laquelle les héritiers réservataires ont droit. Il s'agit également de protéger les créanciers d'un des époux en ne permettant pas la soustraction d'un bien appartenant à l'un de ces derniers au profit de l'un ou l'autre des époux afin qu'il échappe aux poursuites⁶.

Elle n'est autorisée que dans certains cas, limitativement énumérés par l'article 1595 du Code civil. A défaut, elle n'est pas valide et est frappée de nullité relative, la personne que la loi protège ou son représentant ayant la faculté de demander la nullité ou de confirmer l'acte le cas échéant⁷. La prohibition est de stricte interprétation, les parties doivent être mariées et il doit s'agir d'une vente, susceptible de cacher une fraude⁸.

L'article 1595 du Code civil énumère quatre cas dans lesquels la vente entre époux est permise:

1° celui où l'un des époux cède ses biens à l'autre, séparé judiciairement d'avec lui, en paiement de ses droits;

2° celui où la cession que le mari fait à sa femme, même non séparée, a une cause légitime, telle que le remploi de ses immeubles aliénés, ou de deniers à elle appartenant, si ces immeubles ou deniers ne tombent pas en communauté;

3° celui où la femme cède ses biens à son mari en paiement d'une somme qu'elle lui aurait promise en dot, et lorsqu'il y a exclusion de communauté;

4° celui où l'un des époux rachète en vente publique ou avec l'autorisation du tribunal, la part de son conjoint dans un bien indivis entre eux.

de andere te voorkomen, verhuide schenkingen tussen echtgenoten (onder het mom van een zagezegde verkoop) te verhinderen – die schenkingen zijn per definitie herroepbaar -, en geen afbreuk te doen aan het beschikbaar gedeelte dat aan de schenker wordt gelaten door ook het wettelijk erfdeel te vrijwaren waarop de erfgenamen met wettelijk erfdeel recht hebben. Tevens is het erom te doen de schuldeisers van een van de echtgenoten te beschermen door niet toe te staan dat een goed van een van de echtgenoten wordt onttrokken ten voordele van de ene of de andere van de echtgenoten zodat hij aan vervolging ontsnapt⁶.

De verkoop tussen echtgenoten is alleen toegestaan in bepaalde gevallen, die limitatief in artikel 1595 van het Burgerlijk Wetboek zijn opgesomd. Zo niet is die verkoop niet geldig en valt hij onder een relatieve nietigheid omdat de persoon die door de wet wordt beschermd of zijn vertegenwoordiger de mogelijkheid heeft om de nietigheid te vorderen, of in voorkomend geval de akte te bevestigen⁷. Het verbod wordt strikt uitgelegd, de partijen moeten gehuwd zijn en het moet gaan om een verkoop die bedrog kan verbergen⁸.

In artikel 1595 van het Burgerlijk Wetboek worden vier gevallen opgesomd waarin de verkoop tussen echtgenoten toegestaan is:

1° wanneer een van de echtgenoten aan de andere echtgenoot, van wie hij gerechtelijk gescheiden is, goederen overdraagt tot voldoening van diens rechten;

2° wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van haar vervreemde onroerende goederen of van penningen die haar toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen;

3° wanneer de vrouw aan haar man goederen overdraagt tot betaling van een geldsom die zij hem als huwelijksgoed beloofd heeft, en er geen gemeenschap van goederen is;

4° wanneer een der echtgenoten op een openbare verkoping of met machtiging van de rechter het aandeel inkoopt van de andere echtgenoot in een goed dat onverdeeld tussen hen is.

⁶ De Page, t. IV, Livre IV, n°60.

⁷ Rép. Not., « Contrats entre époux », t.XV, 1. IX, 1973, n°50 et suiv.

⁸ Rép. Not., « Théorie générale de la vente », 1ère partie, n°121 et les références citées.

⁶ De Page, Deel IV, Boek IV, nr. 60.

⁷ Rép. Not., « Contrats entre époux », Deel XV, 1. IX, 1973, nr. 50 en volgende.

⁸ Rép. Not., « Théorie générale de la vente », 1e deel, nr. 121 en de aangehaalde verwijzingen.

Ces opérations sont considérées par le législateur comme légitimes et «ayant une cause certaine et incontestable, et excluant par conséquent toute idée de fraude» parce que précisément elles sont considérées comme étant des dations en paiement plutôt que des ventes. On ajoutera encore que selon une doctrine dominante, dès qu'il s'agit d'une vente, qui exclut, par sa nature ou par sa forme, publique ou de gré à gré, toute idée de fraude, la prohibition, en droit belge, tombe⁹. Les exceptions prévues par l'article 1595 du Code civil ne sont donc pas limitatives.

On ajoutera que l'article 1595 *in fine* réserve les droits des héritiers si, dans les cas où la vente est autorisée, il y a avantage indirect. Quand la vente n'est pas prohibée, elle peut donc être attaquée par les héritiers réservataires des parties (action en réduction) mais également par les créanciers des époux (action paulienne).

Sur le plan terminologique, il nous apparaît opportun de:

– remplacer à l'article 1595, 2°, du Code civil reprenant les exceptions à la prohibition de principe de la vente entre époux les mots «celui où la cession que le mari fait à sa femme même non séparée» par les mots «celui où la cession que l'un des époux fait à l'autre»;

– d'abroger l'article 1595, 3° relatif au régime dotal visant la cession par la femme de biens à son mari en paiement d'une somme promise en dot.

De wetgever beschouwt die verrichtingen als wettig en hij gaat ervan uit dat ze «een zekere en onbetwistbare grond hebben waarbij derhalve ieder idee van bedrog is uitgesloten» omdat ze precies worden aanzien als inbetalinggevingen veeleer dan verkopen. Volgens een overheersende rechtsleer, vervalt in het Belgische recht voorts het verbod⁹ zodra het om een verkoop gaat die door zijn aard of zijn vorm, openbaar of onderhands, ieder idee van bedrog uitsluit. De in artikel 1595 van het Burgerlijk Wetboek opgenomen uitzonderingen zijn bijgevolg niet uitputtend.

Daaraan kan worden toegevoegd dat artikel 1595 *in fine* de rechten van de erfgenamen voorbehoudt indien, in de gevallen waarin de verkoop toegestaan is, er onrechtstreeks bevoordeling is. Als de verkoop niet verboden is, mag die dus worden betwist door de erfgenamen met wettelijk erfdeel van de partijen (vordering tot inkorting) maar ook door de schuldeisers van de echtgenoten (pauliaanse rechtsvordering).

Op terminologisch vlak lijkt het ons opportuun:

– in artikel 1595, 2°, van het Burgerlijk Wetboek, dat de uitzonderingen op het principieel verbod van verkoop tussen echtgenoten bevat, de woorden «Wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is» te vervangen door de woorden «Wanneer de overdracht die een van de echtgenoten aan de andere doet»;

– artikel 1595, 3°, dat betrekking heeft op het dotaal stelsel, dus de overdracht van goederen van de vrouw aan haar echtgenoot tot betaling van een geldsom die zij hem als huwelijksgoed heeft beloofd, op te heffen.

⁹ De Page, t. IV, Livre IV, n°61- 62.

⁹ De Page, Deel IV, Boek IV, nr. 61- 62.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 1595, du Code civil, modifié par la loi du 14 juillet 1976, sont apportées les modifications suivantes:

1) A l'alinéa 1er, *in limine*, le mot «quatre» est remplacé par le mot «trois»;

2) A l'alinéa 1er, le 2° est remplacé comme suit: «celui où la cession que l'un des époux fait à l'autre, même non séparé, a une cause légitime, telle que le emploi de ses immeubles aliénés, ou de deniers à lui appartenant, si ces immeubles ou deniers ne tombent pas en communauté.»;

3/ L'alinéa 1er, 3° est abrogé;

4) A l'alinéa 2, les mots «quatre cas» sont remplacés par les mots «trois cas».

Le 10 juin 2005

Éric MASSIN (PS)
Yvan MAYEUR (PS)
Valérie DÉOM (PS)

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1595 van het Burgerlijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1) in het eerste lid, *in limine*, worden de woorden «dan in de vier volgende gevallen» vervangen door de woorden «dan in de drie volgende gevallen»;

2) in het eerste lid, 2°, worden de woorden «Wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van haar vervreemde onroerende goederen of van penningen die haar toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen» vervangen door de woorden «Wanneer de overdracht die een van de echtgenoten aan de andere doet, zelfs als ze niet van elkaar gescheiden zijn, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van de vervreemde onroerende goederen van een van beide of van penningen die een van beide toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen»;

3) het eerste lid, 3°, wordt opgeheven;

4) in het tweede lid worden de woorden «vier gevallen» vervangen door de woorden «drie gevallen».

10 juni 2005

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

Code civil

Livre III. Des différentes manières dont on acquiert la propriété

Titre VI. De la vente

CHAPITRE II — Qui peut acheter ou vendre

Art. 1594

Tous ceux auxquels la loi ne l'interdit pas, peuvent acheter ou vendre.

Art. 1595

Le contrat de vente ne peut avoir lieu entre époux que dans les [quatre] cas suivants:

1° Celui où l'un des deux époux cède des biens à l'autre, séparé judiciairement d'avec lui, en paiement de ses droits;

2° Celui où la cession que le mari fait à sa femme, même non séparée, a une cause légitime, telle que le emploi de ses immeubles aliénés, ou de deniers à elle appartenant, si ces immeubles ou deniers ne tombent pas en communauté;

3° Celui où la femme cède des biens à son mari en paiement d'une somme qu'elle lui aurait promise en dot, et lorsqu'il y a exclusion de communauté;

[4° Celui où l'un des époux rachète en vente publique ou avec l'autorisation du tribunal, la part de son conjoint dans un bien indivis entre eux.]

Sauf, dans ces [quatre] cas, les droits des héritiers des parties contractantes, s'il y a avantage indirect.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Code civil

Livre III. Des différentes manières dont on acquiert la propriété

Titre VI. De la vente

CHAPITRE II — Qui peut acheter ou vendre

Art. 1594

Tous ceux auxquels la loi ne l'interdit pas, peuvent acheter ou vendre.

Art. 1595

Le contrat de vente ne peut avoir lieu entre époux que dans les **[trois¹]** cas suivants:

1° Celui où l'un des deux époux cède des biens à l'autre, séparé judiciairement d'avec lui, en paiement de ses droits;

2° celui où la cession que l'un des époux fait à l'autre, même non séparé, a une cause légitime, telle que le emploi de ses immeubles aliénés, ou de deniers à lui appartenant, si ces immeubles ou deniers ne tombent pas en communauté²;

3°**[...]**³;

[4° Celui où l'un des époux rachète en vente publique ou avec l'autorisation du tribunal, la part de son conjoint dans un bien indivis entre eux.]

Sauf, dans ces **[trois] cas⁴**, les droits des héritiers des parties contractantes, s'il y a avantage indirect.

1 Art. 2

2 Art. 2

3 Art. 2

4 Art. 2

BASISTEKST

Burgerlijk Wetboek

Boek III. Op welke wijze eigendom verkregen wordt

Titel VI. Koop

HOOFDSTUK II — Wie kopen of verkopen kan

Art. 1594

Al degenen aan wie de wet het niet verbiedt, kunnen kopen of verkopen.

Art. 1595

Tussen echtgenoten kan geen koopcontract worden aangegaan, dan in de [vier] volgende gevallen:

1° Wanneer een van de echtgenoten aan de andere echtgenoot, van wie hij gerechtelijk gescheiden is, goederen overdraagt tot voldoening van diens rechten;

2° Wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van haar vervreemde onroerende goederen of van penningen die haar toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen;

3° Wanneer de vrouw aan haar man goederen overdraagt tot betaling van een geldsom die zij hem als huwelijksgoed beloofd heeft, en er geen gemeenschap van goederen is;

[4° Wanneer een der echtgenoten op een openbare verkoping of met machtiging van de rechter het aandeel inkoopt van de andere echtgenoot in een goed dat onverdeeld tussen hen is.]

Behoudens echter, in deze [vier] gevallen, de rechten van de erfgenamen van de contracterende partijen, indien er onrechtstreeks bevoordeling is.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Burgerlijk Wetboek

Boek III. Op welke wijze eigendom verkregen wordt

Titel VI. Koop

HOOFDSTUK II — Wie kopen of verkopen kan

Art. 1594

Al degenen aan wie de wet het niet verbiedt, kunnen kopen of verkopen.

Art. 1595

Tussen echtgenoten kan geen koopcontract worden aangegaan, ***dan in de [drie] volgende gevallen***¹:

1° Wanneer een van de echtgenoten aan de andere echtgenoot, van wie hij gerechtelijk gescheiden is, goederen overdraagt tot voldoening van diens rechten;

2° Wanneer de overdracht die een van de echtgenoten aan de andere doet, zelfs als ze niet van elkaar gescheiden zijn, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van de vervreemde onroerende goederen van een van beide of van penningen die een van beide toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen;²

3° [...]³;

[4° Wanneer een der echtgenoten op een openbare verkoping of met machtiging van de rechter het aandeel inkoopt van de andere echtgenoot in een goed dat onverdeeld tussen hen is.]

Behoudens echter, in deze ***[drie] gevallen***⁴, de rechten van de erfgenamen van de contracterende partijen, indien er onrechtstreeks bevoordeling is.

1 Art. 2

2 Art. 2

3 Art. 2

4 Art. 2